

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207084
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814207084.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679 p r o t i žalovanej: P. Č., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX H. D. XX, XXX XX H. D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 85101 Bratislava, IČO: 42260086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36727334, o zaplatenie 366,18 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 16,67 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 62,33 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 16,67 eur od 22.07.2014 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 15 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25 dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 04.08.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 366,18 eur, kapitalizovaného ročného úroku vo výške 62,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 366,18 eur odo dňa 22.07.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 11.11.2009 Úverovú zmluvu č. 5911009578, (ďalej len ÚZ), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), žalovaná zároveň obdržala od žalobcu ako neoddeliteľnú súčasť ÚZ aj Príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je Sadzobník poplatkov. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdila, že bola s nimi oboznámená, rovnako ako potvrdila oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj Sadzobník poplatkov. ÚZ nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu posledného z účastníkov ÚZ. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 320,- eur zo strany žalobcu žalovanej prostredníctvom úverovej karty. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. na skutočnosť, že ani žalobca ani žalovaná pri uzatváraní zmluvy nemôžu vedieť určiť, kedy a koľko bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto pri tomto type úveru sa dohoduje len výška úverového rámca, čo znamená maximálny objem úveru, ktorý bola žalovaná oprávnená čerpať. Žalovaná sa zaviazala riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v ÚZ na jej ľicnej strane, pričom prvú splátku bola žalovaná povinná uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Počet splátok

vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Žalovaná sa zaviazala tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa Sadzobníka. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné učiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov („RPMN“). Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN boli potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovanej a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy 7 ÚZP (ukončenie úverovej zmluvy) bola žalovaná žalobcom vyzvaná listom zo dňa 26.07.2012 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Tento postup žalobcu bol v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky, a to konkrétne s § 565 Občianskeho zákonníka. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca v žalobe uplatňuje vo výške 8,75% ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 10.08.2012 (pätnásty deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru) + 8 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol stanovený takto: úrok z omeškania vo výške 62,33 eur z čiastky 366,18 eur od 10.08.2012 do 21.07.2014, t.j. do dňa vyhotovenia žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 366,18 eur, ktorý predstavuje istina sumu 304,22 eur, úrok vo výške 14,99 eur, poistenie PZK vo výške 2,- eur, poplatok za výpis z účtu vo výške 8,15 eur, zmluvnú pokutu vo výške 4,11 eur, poplatok za zaslanie upomienky vo výške 8,- eur, poplatok za hotovostné transakcie vo výške 24,55 eur, úrok za poisťné vo výške 0,12 eur, úrok za nevyužitú GP - poisťné vo výške 0,04 eur. Vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 62,33 eur.

Žalovaná uviedla, že je ochotná zaplatiť svoj dlh, avšak maximálne po 15 eur.

Vedľajší účastník na strane žalovanej považuje nárok žalobcu za neopodstatnený v časti 349,51 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, príručkou držiteľa karty, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 26.07.2012, výpisom čerpania, splátok a úhrad (výpis z úverového účtu), uznesením č. k. 3C/174/2014-48, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením, č. k. 3C/174/2014-48 zo dňa 02.12.2014, súd neschválil zmier uzavretý účastníkmi.

Žalovaná uviedla, že v prípade, že súd ju zaviazá zaplatiť dlh žalobcovi, žiada zaplatiť dlh v splátkach po 15 eur mesačne

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v tejto veci je kauzálnym a skutkovým základom spotrebiteľský vzťah, pričom zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje nároky, obsahuje podľa neho neprijateľné podmienky z hľadiska požiadaviek zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú, resp. štandardnú) zmluvu vopred pripravenú navrhovateľom, ktorej obsah pred jej uzavretím odporcovia nemali možnosť reálne ovplyvniť. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý navrhovateľom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré odporcovia ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Navrhovateľ má v predmete svojej činnosti poskytovať úverov a v návrhu na začatie konania nebolo tvrdené, že by bol odporcom poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov patria bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Navrhovateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. OZ účinné v čase uzavretia zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach. V tejto súvislosti vedľajší účastník považuje za potrebné uviesť, že spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občianskoprávnymi, pričom uvedené platí

bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené je potvrdené judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Žalobca a žalovaná ako klient uzavreli dňa 11.11.2009 úverovú zmluvu č. 5911009578, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 320,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa Sadzobníka poplatkov a odmien. Výška mesačnej splátky predstavovala 4% z dlžnej čiastky. Ročná úroková sadzba je 26,28%, 11,88 % (v závislosti na výške vyčerpanej čiastky), priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty je podľa zmluvy 19,38 %.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami. V zmysle ďalších dojednaní klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty podľa zmluvy o RÚ za podmienok uvedených pred textom úverových podmienok a v ÚP. Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s., Praha, IČ: 49240749 ako poistiteľom vrátane znení Zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Podľa hlavy 1 § Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver (ďalej len „Úverové podmienky“) tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

V zmysle preambuly Úverových podmienok klient podpisom ÚZ súhlasí s tým, aby bol Spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov podľa Zmluvy o RÚ v dôsledku dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu, invalidity, smrti úrazom, invalidity následkom úrazu a prípadne tiež k poisteniu zneužitia karty a to v rozsahu zvolenom pri aktivácii kartou a zároveň podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poistiteľom v zmysle ustanovenia §10 zákona Českej republiky č. 37/2004 Sb., o poistné smlouvě, v platnom znení a so znením Zvláštnych poistných podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov č.j. 04/2009 a Zvláštnych poistných podmienok pre skupinové poistenie výdavkov vzniknutých zneužitím kreditnej, či úverovej karty, stratou dokladov alebo kľúčov č.j. 05/2009, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy. Na účely poistenia klient potvrdzuje pravdivosť vyhlásení uvedených v Hlave 15 ÚP podpisom ÚZ alebo v prípade dodatočného dohodnutia poistenia výslovným vyhlásením, či potvrdením vykonaným najneskôr ku dňu počiatku poistenia a prehlasuje, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia a spĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, v rozsahu zodpovedajúcom jeho voľbe.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa Sadzobníka poplatkov a odmien (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 2, § 3 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 §1 RÚ umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom Kreditnej karty. Kreditná karta má funkciu identifikačnú a platobnú. Podľa § 2 ÚP sa spoločnosť a klient dohodli, že prvé čerpanie môže byť klientovi umožnené za účelom kúpy tovaru alebo služieb, a to vo výške ceny tohto tovaru alebo služby alebo jej časti, a nebude uskutočnené prostredníctvom KK, ale na základe potvrdenia transakcie v ÚZ.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ. Prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, poplatky a zmluvné sankcie. Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Podľa § 2 je výška mesačnej splátky stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia.

V prípade omeškania klienta s úhradou pravidelnej mesačnej splátky, sa klient zaväzuje uhradiť spoločnosti spolu s ďalšou pravidelnou mesačnou splátkou tiež čiastku, s ktorej úhradou je v omeškaní (tzv. minimálna splátka) s tým, že splatnosť dlžnej pravidelnej mesačnej splátky sa nemení. Ak klient plní svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne, minimálna splátka sa rovná výške pravidelnej mesačnej splátky.

Podľa hlavy 7 §2 Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver a všetky záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobou dlhšiu ako tri mesiace; b) uviedol v návrhu nepravdivé údaje; c) porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, ÚP alebo z dokumentov; d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnávacie konania na majetok klienta. Podľa § 5, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených v §2 tejto hlavy pod písm. a), b), c), ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa hlavy 10 § 1, § 3 Úverových podmienok v prípade prístúpenia k poisteniu pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti následkom úrazu potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade, že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia.

Podľa hlavy 14 § 3 Úverových podmienok - v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 5 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute (za škodu vzniknutú spoločnosti sú považované najmä náklady uhradené spoločnosťou externým agentúram spolupracujúcim so spoločnosťou na vymáhaní dlžnej pohľadávky, súdne/rozhodcovského arbitrážne poplatky atd. s tým, že spoločnosť je oprávnená stanoviť výšku týchto poplatkov v sadzobníku paušálne). Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu, úrok z omeškania či poplatok za upomienku klientovi celkom alebo sčasti odpustiť.

Podľa hlavy 14 § 8 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Následkami nesplácania úveru podľa ÚZ je najmä povinnosť platiť úrok z omeškania, zmluvné pokuty a poplatok podľa Hlavy 7 § 5 a Hlavy 14 § 3, splatenie úveru na požiadanie za podmienok uvedených v Hlave 7 § 4 vymáhaní záväzkov klienta podľa Hlavy 13 o riešenie sporov a predaní údajov klienta do evidencie dlžníkov podľa pravidiel uvedených v Hlave 12 § 3.

Žalobca predložil spoločne s Úverovými podmienkami aj Príručku držiteľa karty aj Sadzobník poplatkov, z ktorého súd zistil, že úroková sadzba bola dojednaná na výšku 2,19% mesačne a mesačná minimálna splátka vo výške 4% z vyčerpanej čiastky na karte, min. 12 eur.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil spolu 400,22 eur. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy, žalobca vyzval k splateniu celého úveru žalovaného.

Listom označeným ako výzva k splateniu celého úveru zo dňa 26.07.2012, žalobca žalovanému oznámil, že v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 5911009578 ho spoločnosť vyzýva k splateniu celého úveru s tým, že dlžná čiastka činí 357,20 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa spísania tohto listu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 544 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednaní účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť splnil len čiastočne, žalobca ho vyzval k splateniu celého úveru.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého

každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako aj Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej bezúčelový revolvingový úver - s výškou kreditného limitu (úverového rámca) 320,- eur s uvedením, že výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky. Súd mal za preukázané, že žalovaná prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 416,89 eur a ďalej je nesporné, že žalovaná v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami na istinu celkovo uhradila sumu 400,22 eur, ako to vyplýva aj z predloženého Výpisu čerpania, splátok a úhrad. Keďže žalovaná uhradila celkovo 400,22 eur a vyčerpala 416,89 eur, súd ju zaviazal na zaplatenie istiny v sume 16,67 eur a čo do zvyšku zamietol.

Je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanej poplatok za upomienky v sume 56 eur. Súd posúdil úhrady a nárok v tejto časti z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie. Na základe uvedeného má potom súd za to, že predmetné dojednanie je takým, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda neplatné a preto úhrady vykonané žalovaným na danú položku započítal na úhradu istiny.

Ďalším nárokom bol nárok z titulu poistenia PZK a príslušný úrok za poistné vo výške, pričom aj v rámci žalovanou uhradených súm započítaných na istinu je taktiež suma, ktorá bola žalobcom z jednotlivých splátok započítaná na úhradu poistenia. Čo sa týka dojednaní poistenia pod bodom 48, 49 a 50 zmluvy, tak súd má za to, že takéto poistenie tak ako je v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaná ako klient však ani jeden z týchto produktov neoznačila, a preto nedala súhlas s tým, aby bola poistníkom poistená. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia bral žalovaný na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovaným v zmysle preambuly úverových podmienok, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poistníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s. ako poisťiteľom a so znením Zvláštnych podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov. Žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmý ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejmé o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovaným vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Pokiaľ ide o dohodnutú zmluvnú pokutu (vo výške 10,23 eur), súd ju vyhodnotil ako zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania a zmluvná pokuta, ktorej suma bola určená bez ohľadu na dobu omeškania a sumu, s ktorou je žalovaný ako klient v omeškaní, jednotnou sumou a takto v prípade omeškania len s jednou splátkou by pokuta predstavovala 85% zo sumy minimálnej splátky (zo sumy 12 eur), takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je suma 184,77 eur predstavujúca úrok z úveru. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 2,19% mesačne, t.j. 26,28% ročne.

Zmluva bola uzavretá v mesiaci november 2009. Účastníkmi konania bola v zmluve dohodnutá minimálna mesačná splátka 4% z vyčerpanej čiastky na karte, minimálne 12 eur a pri takejto výške splátky, ak by žalovaný vyčerpal celý kreditný limit, bol povinný platiť po dobu 25 mesiacov, pričom

úroková miera podobného úveru v bankách v tom čase (november 2009 spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) učinila úrok 12,71% p.a.. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 13,57% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,71% ročne za absolútne neplatnú.

Súd má za to, že nárok žalobcu v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal ho na zaplatenie úroku z úveru predstavujúcej pomernú časť, a to vo výške 62,33 eur.

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 1,7 násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovanému úver v sume 320,- a žalovaná prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 416,89 eur. Ďalej je nesporné, že žalovaná v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami na istinu celkovo uhradila sumu 400,22 eur, ako to vyplýva aj z predloženého Výpisu čerpania, splátok a úhrad. Keďže žalovaná uhradila celkovo 400,22 eur a vyčerpala 416,89 eur, súd ju zaviazal na zaplatenie istiny v sume 16,67 eur a čo do zvyšku zamietol.

Časť nároku žalobcu z titulu úroku z omeškania žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená, teda v celkovej výške 62,33 eur, keď bral súd do úvahy dlžnú sumu ustálenú súdom a v ďalšom zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne, ktorá výška úroku je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to zo sumy 16,67 ustálenej súdom od 22.07.2014 do zaplatenia a čo do zvyšku nárok v časti úrokov z omeškania zamietol.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného povolil mu súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný len v nepatrnej časti, súd vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.